www.vitragvani.com

વીર સંવત ૨૪૯૨, શ્રાવણ સુદ ૭, રવિવાર
તા. ૨૪-૦૭-૧૯૬૬
ગાથા– ૧૦૦ થી ૧૦૩. પ્રવચન નં. ૪૩

સામાયિક–સમતાભાવ કોને કહેવો? વાત આવી–'केवलि एम भणेइ' આવ્યું છે ને? રાગ-દ્વેષનો પરિહાર (કરી) સમભાવને પ્રગટ કરે તેને સામાયિક પ્રગટરૂપે કેવળજ્ઞાની મહારાજ કહે છે. આત્મા જ્ઞાનનંદ સ્વરૂપ (છે) એવો જેને અંતર નિર્ણય અને ભાન થયું એને બીજા પ્રાણીઓ પ્રત્યે સમભાવ છે. સમજાણું? ધર્મી જીવની દૃષ્ટિ મિથ્યાદૃષ્ટિ કરતાં ઊલટી થઈ ગઈ છે.

અજ્ઞાની બીજાના કામ દેખીને આણે આનું કર્યું, આણે આમ કર્યું, આણે આનું બગાડ્યું, આનું આણે સુધાર્યું એમ માનીને અજ્ઞાની પોતે રાગ-દ્વેષ કરે છે. જ્ઞાની એમ જાણે છે કે કોઈ કોઈનું બગાડતું ને સુધારતું નથી. સૌ સૌની દશા પોતાના કર્મ અનુસાર સંયોગ-વિયોગ થાય છે. એને કારણે એને બીજા પ્રત્યે એને આણે આનું કર્યું માટે દ્વેષ થાય ને આનું સારું કર્યું માટે રાગ થાય, એવું કારણ સમ્યગ્દૃષ્ટિને જ્ઞાનમાં, શ્રદ્ધામાં રહેતું નથી. સમજાણું કાંઈ?

એથી અહીં છેલ્લે આમ કહ્યું 'તે જાણે છે કે સર્વ જીવોને સુખ દુઃખ અને તેમના જીવન-મરણ તેમના જ પોતાના કર્મોના ઉદય અનુસાર થાય છે. કર્મોના ઉદયને કોઈ મટાડી શકતું નથી.' એ 'બંધ અધિકાર'ની વાત લીધી છે. અહીં ધર્મી પોતાનાં આત્મસ્વભાવને જ્ઞાતા-દૃષ્ટા તરીકે કબુલતો, જાણતો, ઠરતો. સમજાણું કાંઈ? બીજા જીવના જીવન ને મરણ, સુખી-દુઃખીનાં સંયોગો, કોઈ બીજો કોઈને કરી શકે છે એમ જ્ઞાની માનતો નથી. જગતમાં અનેક કામો ચાલે છે એના પોતપોતાના અંતરંગ ઉપાદાન(ના) કારણે કાર્ય થાય છે.

મુમુક્ષુ :– નિમિત્ત આવે તો થાય.

ઉત્તર :– એ પ્રશ્ન જ ક્યાં છે? નિમિત્ત ક્યાં નથી? એ વખતે પદાર્થમાં કાર્ય નથી તે વખતે નથી. અનાદિઅનંત પદાર્થમાં સમયે સમયે કાર્ય થાય છે.

મુમુક્ષુ :– સારું નિમિત મળે તો કાર્ય થાય ને.

ઉત્તર :– પ્રશ્ન જ ક્યાં એમાં સારાં-નરસાંનો આવ્યો?

વસ્તુ છ દ્રવ્ય... એમાં થોડું લખ્યું છે. પછી આગળ આવશે. જેમ આ સૂર્ય ઉગે છે એને કોઈ એમ વિચારે છે કે આ સૂર્ય ઝટ આથમી જાય તો ઠીક ને ઝટ ઉગે તો ઠીક, ઓછો સૂર્ય થાય તો ઠીક ને વધે તો ઠીક? એ તો એને કારણે ઉગે અને એને કારણે અસ્ત થાય છે. એમાં ઓછા-વત્તા કરવાપણાનું કારણ કોઈને વિકલ્પ આવતો નથી. એમ

www.vitragvani.com

ધર્મી જીવને જગતનાં પદાર્થો તેના ક્રમે પરિણમતા પોતાની અવસ્થાના કાર્યને કરે ત્યારે બીજી ચીજ એ વખતે અનુકૂળ જે હોય તે હોય જ છે, એથી એને બીજામાં વિષમતા ઉત્પન્ન થતી નથી. તેમ મેં બીજાના કામ કરી દીધા એવો એને અહંકાર હોતો નથી, તેમ બીજાઓ મારા કામ કરી દે એવી એની માન્યતા નથી.

મુમુક્ષુ :– કામ કરી દીધા ઇ જ અહંકાર.

ઉત્તર :– અહંકાર હોતો નથી એનો અર્થ કે કરી શકતો નથી, માટે અહંકાર નથી. કોનાં કાર્ય કરે? ક્યું દ્રવ્ય નકામું છે? નકામું એટલે? એનાં કામમાં કાર્યની પર્યાય વિનાનું દ્રવ્ય 'पर्याय विजुत्तम दव्वम्' પર્યાય વિનાનું દ્રવ્ય કહો કે કાર્ય વિનાનું દ્રવ્ય કહો, બે એક જ સ્વરૂપ છે. આહાહા..! સમજાય છે? શાસ્ત્રકારની ભાષા છે કે 'पर्याय विजुतम् दव्वम्' અને 'द्रव्य विजुत्तम पर्याय'. પર્યાય વિનાનું દ્રવ્ય ન હોય અને દ્રવ્ય વિનાની પર્યાય ન હોય. એનો અર્થ એ કે કાર્ય વિનાનું દ્રવ્ય ન હોય ને કારણ વિનાનું એ કાર્ય ન હોય. કારણ એટલે દ્રવ્ય. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

છ દ્રવ્યનો જે વાસ્તવિક સ્વભાવ (છે) એનું કારણરૂપ દ્રવ્ય તો પોતે કારણ છે એના પર્યાયનું. સમયે સમયે કારણ એ ને પર્યાય તેનું કાર્ય. ક્યાં કાર્ય વિનાનું તે દ્રવ્ય છે? અને એ કાર્યનું એ કારણ દ્રવ્ય ક્યાં નથી? સંયોગી ચીજ હો તો હો ભલે, એની સાથે શું સંબંધ છે?

મુમુક્ષુ :– કારણ-કાર્યની મિંમાસા...

ઉત્તર :– એ જ કાર્ય કારણની મિંમાસા છે. સમજાણું કાંઈ?

એટલે અહીંયાં કહે છે, કોઈ કોઈને કોણ મારે? કોણ જીવાડે? કોણ આપે? કોને દે? કોને લે? એવી બધી ભ્રમણા અજ્ઞાનીને થાય છે કે આને આ દીધું ને આણે આને લીધું ને આને આમ કર્યું. એ જ્ઞાનીને થતું નથી. તેથી સહજપણે ધર્મીને એ જાતનાં પરનાં કારણ બનાવીને વિષમતા ભાવ ઉત્પન્ન થતો (હતો) એ થતો નથી. રવિવાર છે, રવિવાર છે એટલે વકીલ નવરા હોય.

અહીં તો કહે છે, આત્મા 'આવા સમભાવના ધારક જ્ઞાની ગૃહસ્થ સામાયિક શિક્ષાવ્રત અને મુનિ સામાયિક ચારિત્રના પાલક છે.' ગૃહસ્થાશ્રમમાં પણ પોતાના સમ્યગ્દર્શન ને જ્ઞાનનું ભાન છે એથી એને પર પ્રત્યેની વિષમતા ટળી ગઈ છે અથવા પોતાનાં જ્ઞાનમાં રાગાદિ કોઈ નબળાઈથી થાય તેને પોતાના સ્વભાવમાં એને ખતવતો નથી. સમજાણું કાંઈ? એ દાખલો આપ્યો છે. જુઓ!

'શ્રી સમયસાર કળશમાં કહ્યું છે :' છેલ્લો દાખલો. 'इति वस्तु स्वभावं स्वं ज्ञानी जानाति तेन सः' 'બંધ અધિકાર'નો ૧૭૬મો કળશ છે. 'બંધ અધિકાર'નો ૧૭૬મો સળંગ.. સળંગ.. સળંગ ૧૭૬ (શ્લોક છે). 'रागादीन्नात्मनः कुर्यान्नातो भवति कारकः' સમ્યગ્જ્ઞાની પોતાના જ્ઞાતા-દ્રષ્ટાના સ્વભાવને જાણતો 'જ્ઞાની આવી રીતે સર્વ વસ્તુઓના સ્વભાવને...'

www.vitragvani.com

બધી વસ્તુનાં સ્વભાવને અને 'પોતાની જાતને બરાબર જાણે છે...' બધા ચૈતન્ય પરમાત્મ સ્વરૂપ જ્ઞાતા છે એમ જાણે છે. રાગ-દ્વેષની વિષમતા હો તો તેને વ્યવહારથી તેમ જાણે છે. દ્રવ્ય તરીકે જગતના પરમાણુ આદિ સામાન્યરૂપે તેને જાણે છે. વ્યવહાર તરીકે તેનો પર્યાય તેનું કાર્ય છે તેમ તે પર્યાયને કાર્ય તરીકે વ્યવહારનય તરીકે જાણે છે. સમજાણું કાંઈ? એનું પર્યાયે કાર્ય વ્યવહારનયથી જાણે છે, એમ કહ્યું. ત્યાં ઇ પર્યાયનો વ્યવહાર છે, નિશ્ચય એનું દ્રવ્ય છે. સમજાણું કાંઈ?

પરમાણુઓ અનંત છે એનું સામાન્યપણુ, ધ્રુવપણું તે તેનું દ્રવ્ય છે, નિશ્ચય છે. એનો પર્યાય તે સમયે સમયે (થાય છે) તે તેનો વ્યવહાર છે. એ વ્યવહાર. નિશ્ચય ને વ્યવહાર. પર્યાય વિનાનું દ્રવ્ય હોય નહિ, નિશ્ચય વ્યવહાર વિનાનું હોય નહિ, દ્રવ્ય કાર્ય વિનાનું હોય નહિ, કાર્યને પોતાનું દ્રવ્ય કારણ નથી એવું દ્રવ્ય એને ન હોય એમ હોય નહિ. આહાહા..! ભારે વાત, ભાઈ!

એવી સમતા થતાં 'પોતામાં રાગ-દ્વેષ ભાવ કરતા નથી,...' એટલે? રાગ-દ્વેષના વિકલ્પો જરી થાય પણ હું આત્મા જ્ઞાતા જ્ઞાનસ્વરૂપી શુદ્ધ સ્વભાવ (છું), એમ જાણતા એ રાગને પોતાના જ્ઞાન સ્વભાવમાં મેળવતો, ભેળવતો, ખતવતો નથી. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! આમ સમભાવ (છે). કો'ક લાકડી મારે તો સમભાવ (રાખવો), એમ સમભાવ નહિ. લ્યો! કોઈ લાકડી મારીને ક્ષમા રાખી. ઇ ક્ષમા નહિ.

મુમુક્ષુ :– એક થપાટ મારે તો બીજી મારવા દેવી.

ઉત્તર :– મારે ક્યાં? એ તો બધી ખ્રિસ્તીની વાતું. ઈસુ ખ્રિસ્ત કહે છે ને એક આમ મારે તો આમ માર, એ સમભાવ. એ સમભાવની વ્યાખ્યા જ નથી.

સમભાવની વ્યાખ્યા – આત્મા જ્ઞાનાનંદ સ્વભાવ અને પુણ્ય-પાપના વિકલ્પો એક પ્રકારના ઉઠે એ બધો એક જ પ્રકાર બંધભાવ છે. બેય વિષમભાવ છે, સ્વભાવ સમભાવ છે, એવો જ્યાં વિવેક થાય ત્યાં સમભાવ હોય, એને સમભાવ કહે છે. આમ ઓલા કહે, એક કોર તમે અહીં મારો, બીજી કોર અહીં મારો. ઈસુ ખ્રિસ્ત. એને ખબર જ નથી. મારે કોને ને સહન કરવું કોને? સમજાણું કાંઈ? જ્ઞાન ભગવાનઆત્મા પોતાના સમસ્વભાવી ચૈતન્ય રસને જ્ઞાની સમ્યગ્દૃષ્ટિ જાણતો, એમાં પુણ્ય-પાપના નબળાઈને લઈને થતાં રાગો એને સ્વભાવમાં ખતવતો નથી. બસ! એ અપેક્ષાએ તે રાગ-દ્વેષને કરતો નથી. સમજાય છે કાંઈ? એ સામાયિકની વાત થઈ. હવે છેદોપસ્થાપનાની (ગાથા છે).

www.vitragvani.com

છેદોપસ્થાપના ચારિત્ર

हिंसादिउ-परिहारु करि, जो अप्पा हु ढवेइ।
सो वियउ चारित्तु मुणि, जो पंचम-गइ णेइ।।१०१।।

હિંસાદિકના ત્યાગથી, આત્મસ્થિતિકર જેહ;
તે બીજું ચારિત્ર છે, પંચમ ગતિકર તેહ. ૧૦૧.

અન્વયાર્થ :– (जो हिंसादिउ-परिहारु करि अप्पा हु उवेइ) જે કોઈ હિંસા આદિ પાપોનો ત્યાગ કરીને આત્માને સ્થિર કરે છે (सो वियउ चारित्तु मुणि) તે બીજા ચારિત્રના ધારક છે એમ જાણો. (जो पंचम-गइ णेइ) આ ચારિત્ર જીવને પંચમગતિમાં લઈ જાય છે.

हिंसादिउ-परिहारु करि, जो अप्पा हु ढवेइ।
सो वियउ चारित्तु मुणि, जो पंचम-गइ णेइ।।१०१।।

જે કોઈ આત્મા હિંસા આદિ પાપના પરિણામના અભાવ-સ્વભાવ સ્વરૂપ આત્માને 'સ્થિર કરે છે...' 'अप्पा हु ढवेइ' નાસ્તિ કરી. હિંસા, જૂઠું, ચોરી આદિના ભાવનો અભાવ કરી, એ તો નાસ્તિથી વાત કરી, ભગવાન જ્ઞાયક સ્વરૂપમાં 'ढवेइ... ढवेइ' 'છેદોપસ્થાપના' શબ્દ છે ને? ભાઈ! એથી એમાંથી એ શબ્દ કાઢ્યો. ઉપર 'સ્થાપ' શબ્દ છે ખરો ને? આહા..! એટલે અધ્યાત્મથી વાત કરી. છેદ ઉપસ્થિત. છેદ–વિકારનો છેદ કરી આત્મામાં સ્થાપવું તેને છેદોપસ્થાપના એવો અર્થ અહીં કર્યો છે. અધ્યાત્મ છે. પરિહારમાં એમ લેશે. યથાખ્યાતમાં એમ લેશે. સૂક્ષ્મ સંપ્રાય એ ખોટું છે. એ ચારિત્ર યથાખ્યાત છે. સૂક્ષ્મ સંપ્રાય લખ્યું છે એ સૂક્ષ્મ સંપ્રાય નથી, એ યથાખ્યાત છે. 'સૂક્ષ્મ' શબ્દ પડ્યો છે ને એટલે ભ્રમ પડી ગયો છે. સમજાણું? આવશે ગાથામાં.

અહીં કહે છે 'हिंसादिउ-परिहारु' ભગવાનઆત્મા આનંદ સ્વરૂપના ભાનમાં, કાળમાં સ્વરૂપની સ્થિરતા આત્મામાં સ્થાપે છે ત્યારે એને હિંસા આદિ પરિણામોનો ત્યાં અભાવ થાય છે, અભાવ થઈને આત્મામાં આત્માને સ્થાપે છે તે 'वियउ चारित्तु'. 'યોગીન્દ્રદેવ' એણે છેદોપસ્થાપના કહેવા માગે છે. સમજાણું કાંઈ? નહિતર તો સામાયિકમાં સ્થિર હોય છે એમાં કોઈ વિકલ્પ દોષ લાગ્યો હોય એને છેદીને વળી સ્થિર થાય તો એને છેદોપસ્થાપનીય કહે છે.

અહીંયાં તો આ જ રીતે અધ્યાત્મથી લીધું છે. ભગવાન છેદ-ઉપસ્થ, ઉપસ્થ. ભગવાનઆત્મા સમસ્વભાવી વીતરાગી બિંબ આત્મા છે. એને વીતરાગી સ્વભાવથી વિરુદ્ધ

Shree Kundkund-Kahan Parmarthik Trust, Mumbai.

www.vitragvani.com

હિંસા, જૂઠ આદિના પરિણામ જે વિષમ છે, તેને છોડી સ્વભાવમાં આત્માને 'ઢવેइ' સ્થાપે છે તેને બીજું ચારિત્ર છેદોપસ્થાપનીય કહેવામાં આવે છે. કહો, સમજાણું આમાં? છેલ્લી ગાથાઓ છે ને! ચારિત્ર મોક્ષનું મૂળ છે ને! દર્શન-જ્ઞાન ભલે હો પણ મૂળ ચારિત્ર ઇ મોક્ષનું કારણ છે. 'चरित्त खलु धम्मो' અને 'પંચાસ્તિકાય'માં છેલ્લે ચારિત્ર લીધું છે ને! ચારિત્રમાં થોડું બાકી રહે એટલો પરસમય બાકી છે. .... ચારિત્ર પૂરું થઈ જાય, ચારિત્રની રમણતા એ જ મોક્ષનું કારણ છે. હા. એ ચારિત્ર સમ્યગ્દર્શન વિના ન હોય એ જુદી વાત છે, પણ મોક્ષનું સાક્ષાત કારણ તો સ્વરૂપની રમણતા છે. આહાહા...! એ રમણતા સ્વરૂપના દર્શન અને જ્ઞાન વિના હોતી નથી. ભગવાનઆત્મા સમસ્વભાવી ચૈતન્ય-સૂર્ય એના દર્શન, એનું અવલોકન, એની શ્રદ્ધા ને એના જ્ઞાન વિના સ્વરૂપમાં ઠરવું એવું ચારિત્ર, રમવું એવું ચારિત્ર હોતું નથી. પણ એ ચારિત્ર તો સાક્ષાત મોક્ષનું કારણ છે. સમજાણું કાંઈ?

'તે બીજા ચારિત્રના ધારક છે એમ જાણે. આ ચારિત્ર જીવને પંચમગતિમાં લઈ જાય છે.' પાઠ છે ને જુઓ! 'पंचम-गइ णेइ'–પહોંચાડે છે, પંચમગતિ પહોંચાડે છે, લઈ જાય છે. ભગવાનઆત્મા સ્વરૂપની રમણતા કરતાં, ધ્રુવ સ્વરૂપ ભગવાન એમાં રમણતા કરતાં ધ્રુવ પર્યાય એવી પ્રગટ છે, ધ્રુવ એટલે છે તો પર્યાય પણ એને કૂટસ્થ તરીકે એવી ને એવી જ સ્થિરતા કાયમ રહે છે એથી એને એક ન્યાયે ધ્રુવ ને કૂટસ્થ પણ કહેવાય છે.

ધ્રુવ સ્વરૂપમાં સ્થિરતારૂપી પર્યાય પ્રગટતા કેવળજ્ઞાનને પણ એક ન્યાયે કૂટસ્થ કહ્યું છે. 'પંચાસ્તિકાય'. છે ને? અપેક્ષાથી એવું ને એવું ને એવું ને એવું છે. સ્થિરતા એવી ને એવી, એવી ને એવી સ્થિરતા રહે છે. જેમ સ્થિર પોતે બિંબ ભગવાન છે એમાં સ્થિરતાનો અંતર અભ્યાસ થતાં એ સ્થિરતા એમ ને એમ કાયમ રહી જાય છે. ભલે પલટે ભલે પણ સ્થિરતા એમ ને એમ વીતરાગતા કાયમ રહે છે તેથી તેને ધ્રુવ પણ એક ન્યાયે કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

આ અધ્યાત્મથી વાત કરી છે ને! એની–સાધુની કેટલીક વાત કરી છે, ઠીક છે. એનો છેલ્લો શ્લોક 'તત્ત્વાર્થસાર'નો છે. 'જ્યાં હિંસાદિના ભેદથી પાપકર્મોનો ત્યાગ કરવો અથવા વ્રતભંગ થતાં પ્રાયશ્ચિત લઈને પછી વ્રતી થવું તે છેદોપસ્થાપના ચારિત્ર છે.' બે પ્રકારનું લીધું છે ને? બે પ્રકાર છે. 'પ્રવચનસાર'માં ચરણાનુયોગમાં બે પ્રકાર છે. સામાયિકમાંથી ભેદ પડીને પછી સ્થિર રહેવું કાં છેદ કરીને સ્થિર રહેવું–એ બે પ્રકારના છે. કહો, સમજાણું? હવે ત્રીજો શ્લોક–૧૦૨. આ બહુ સાધારણ વાત છે એટલે લેતા નથી. જુઓ! પરિહારવિશુદ્ધિ ચારિત્રની વ્યાખ્યા! અધ્યાત્મની.

Shree Kundkund-Kahan Parmarthik Trust, Mumbai.

www.vitragvani.com

પરિહારવિશુદ્ધિ ચારિત્ર

मिच्छादिउ जो परिहरणु, सम्मद्दंसण-सुद्धि।
सो परिहारविसुद्धि मुणि, लहु पावहि सिवसिद्धि।।१०२।।

મિથ્યાત્વાદિક પરિહરણ, સમ્યગ્દર્શન શુદ્ધિ;
તે પરિહારવિશુદ્ધિ છે, શીઘ્ર સહો શિવસિદ્ધિ. ૧૦૨.

અન્વયાર્થ :– (जो मिच्छा दिउ परिहरणु) જે મિથ્યાત્વાદિનો ત્યાગ કરીને (सम्मद्दंसण सुद्धि) સમ્યગ્દર્શનની શુદ્ધિ પ્રાપ્તિ કરવી (सो परिहार विसुद्धि मुणि) તેને પરિહાર વિશુદ્ધિ સંયમ જાણો. (लहु सिव-सिद्धि पावहि) જેનાથી શ્રેષ્ઠ મોક્ષની સિદ્ધિ મળે છે.

मिच्छादिउ जो परिहरणु, सम्मद्दंसण-सुद्धि।
सो परिहारविसुद्धि मुणि, लहु पावहि सिवसिद्धि।।१०२।।

એવી શૈલી લીધી છે. પરિહારવિશુદ્ધિ એટલે ચાલતી રૂઢિ પ્રમાણે તો એમ છે કે સ્વરૂપ જે છે પરિહારવિશુદ્ધનું તે વિશેષ સાધુ પ્રાપ્ત થાય છે ત્રીસ વર્ષ પછી, અમુક જાતનો સંસારમાં રહ્યો હોય ને પછી ભગવાન પાસે આઠ વર્ષ રહીને સંગતિ પ્રત્યાખ્યાન પૂર્વનો અભ્યાસ આદિ કર્યો હોય તો એને હોય છે. એ તો કોની દશા એ રીતે (કહ્યું છે) પણ અહીં તો એને ખરો પરિહાર, ખરો પરિહાર તો મિથ્યાશ્રદ્ધાનો ત્યાગ 'सम्मद्दंसण-सुद्धि' એનો ખરો પરિહાર કહે છે, અહીં તો. આહાહા..!

मिच्छादिउ जो परिहरणु, सम्मद्दंसण-सुद्धि।
सो परिहारविसुद्धि मुणि, लहु पावहि सिवसिद्धि।।

'જે મિથ્યાત્વાદિનો ત્યાગ કરીને...' 'આદિ' શબ્દ છે ને? મિથ્યાત્વ–ભ્રમણા, અસ્થિરતા, અવ્રત, કષાય આદિના મલિન પરિણામ. ત્યાંથી પરિહાર ઉપાડ્યું. સમજાણું કાંઈ? જેણે પરમાત્મા નિજ સ્વરૂપનો અંતર શ્રદ્ધા ને જ્ઞાન દ્વારા સત્કાર કર્યો છે, આદર કર્યો છે. જેણે પરમાત્મા પોતે પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ (છે) એવું શ્રદ્ધા ને જ્ઞાનમાં ઉપાદેયપણે કર્યું છે એનો અર્થ કે એનો સત્કાર, આદર કર્યો છે. અનાદિથી એનો અનાદર કરતો અને પુણ્ય ને પાપના વિકલ્પોનો અનાદિથી એકલો એકાંત આદર કરતો. સમજાણું કાંઈ? એને છોડીને જે 'સમ્યગ્દર્શનની શુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવી...' ત્યાં 'એક' શબ્દ લીધો છે. એ તો 'અષ્ટ પાહુડ'માં આવે છે ને? 'सम्मद्दंसण' એક સમકિતમાં પરિણત થયેલો આઠ કર્મને નાશ કરે છે. એવો 'અષ્ટ પાહુડ'માં શ્લોક છે. 'કુંદકુંદાચાર્ય'. ત્યાં જોર દેવું છે–સમ્યગ્દર્શન. સ્વરૂપની જે શ્રદ્ધા પૂર્ણ પૂર્ણ પૂર્ણ થઈ છે એના તરફનાં વલણમાં એનું ને એનું પરિણમન આમ જ્યાં ચાલ્યું

www.vitragvani.com

(તો) આઠે કર્મનો નાશ થઈ જાય છે. 'समस्त परिणमणुं अठ कम्मं' નાશ થાય છે, એવો પાઠ છે. સમજાણું કાંઈ?

એમ ભગવાન પરમાનંદ અનંત ગુણનું ધામ એનો જ્યાં અંતર સ્વભાવમાં એકાકાર થઈને થાપ મારી, આદર કર્યો કે આ જ આત્મા છે (ત્યાં) બધો પરિહાર થઈ ગયો. સમજાણું કાંઈ? મિથ્યાત્વનો પરિહાર અને રાગ-દ્વેષનો પણ જ્યાં પરિહાર નામ ત્યાગ નામ અભાવ થયો અને ભગવાનઆત્માના સ્વરૂપની પૂર્ણ પ્રતીતિનો આદર અને સ્વરૂપમાં સ્થિરતા થઈ તેને અહીં પરિહારવિશુદ્ધિ ચારિત્ર કહે છે. આહાહા..! દર્શન ઉપર વધારે જોર આપ્યું છે.

વસ્તુ સમ્યગ્દર્શન વિના એક ડગલું પણ આગળ ધર્મનું ચાલી શકે નહિ. ભગવાન પૂર્ણાનંદ પ્રભુ જેની દૃષ્ટિમાં પરમાત્મા નિજ સ્વરૂપનો ભેટો થયો એને ખરેખર પરમાત્માનો શ્રદ્ધા-જ્ઞાનમાં સાક્ષાત્કાર થયો છે. સમજાણું કાંઈ? લોકો નથી કહેતા? કે, એલા તને ભગવાનનો સાક્ષાત્કાર થયો? ભગવાન મળ્યા તને? એ ભગવાન પરમેશ્વર પોતે જેના શ્રદ્ધા ને જ્ઞાનમાં અંતર્મુખ થતાં ભેટો થયો એનું સમ્યગ્દર્શન અને શાંતિનું પરિણમન (થયું) એને અહીંયાં પરિહારવિશુદ્ધ ચારિત્ર કહે છે. અધ્યાત્મથી વાત લીધી છે ને! ઓલી ક્રિયા વ્યવહારની છે એ વાતને જ્ઞાનમાં લીધી. સમજાણું કાંઈ?

'અહીં અધ્યાત્મદૃષ્ટિથી શબ્દાર્થ લઈને કહ્યું છે...' એણે ખુલાસો કર્યો છે 'અહીં અધ્યાત્મદૃષ્ટિથી શબ્દાર્થ લઈને કહ્યું છે કે મિથ્યાત્વાદિ વિષયોનો ત્યાગ કરીને સમ્યગ્દર્શનની વિશેષ શુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવી તે પરિહારવિશુદ્ધિ છે.' બીજી રીતે કહીએ તો મિથ્યાત્વ શ્રદ્ધાનો વિષય પર છે, ઊંધી શ્રદ્ધાનો વિષય પર છે, રાગ-દ્વેષ, આ.. આ.. આ.. આખી ચીજ સમ્યગ્દર્શનનો વિષય છે. સમજાણું કાંઈ? મિથ્યાત્વ શ્રદ્ધામાં તો આ રાગ, દ્વેષ, પુણ્ય, પાપ આ.. આ.. આ.. આ અલ્પજ્ઞ એ અસ્તિ આખું આવે છે. એવો વિષય જેને છૂટી ગયો છે અને સમ્યગ્દર્શનમાં સ્વ વિષય જેને પ્રાપ્ત થયો છે. અને રાગાદિમાં પણ વિષય પર છે, રાગ-દ્વેષની પર્યાયમાં વલણ પર ઉપર જાય છે. ઓલી શ્રદ્ધાનો વિષય પર હતો, આ રાગ-દ્વેષની અસ્થિરતામાં પણ, પ્રશસ્ત દેવ-ગુરુ આદિ કે અપ્રશસ્ત સ્ત્રી, કુટુંબ એનો વિષય પર ઉપર જાય છે. એનો વિષય આમ અંદરમાં ફરી ગયો છે. સમભાવ કરીને જેણે આત્માને વિષય બનાવ્યો છે એવા ચારિત્રને પરિહારવિશુદ્ધ ચારિત્ર અધ્યાત્મ શબ્દાર્થથી કહ્યો છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

દિગંબર આચાર્યોએ ભિન્ન ભિન્ન ગ્રંથમાં ભિન્ન ભિન્ન વિધિએ આત્માને ગાયો છે. સમજાણું? કારણ કે આચાર્યનો ક્ષયોપશમ પણ ભિન્ન ભિન્ન વ્યક્તિ છે એટલે હોય અને એના સ્થિરતાના પ્રકાર પણ ઘણા ફેર પડે. ષટ્ગુણહાનિવૃદ્ધિ હોય છે. ભલે છઠ્ઠું ગુણસ્થાન હોય પણ પર્યાયના ભેદ (છે) એટલે એની કથન પદ્ધતિમાં પણ જુદી જુદી જાતની શૈલીએ અધ્યાત્મને પ્રસિદ્ધ કર્યું છે. સમજાણું ?

www.vitragvani.com

'શુદ્ધ આત્માનો (નિર્મળ) અનુભવ જ મોક્ષમાર્ગ છે. તેના બાધક મિથ્યાદર્શન, મિથ્યાજ્ઞાન, મિથ્યાચારિત્ર છે.' એને છોડીને જ્યાં જ્ઞાન ને ચારિત્ર એકદેશ ઝળકે છે... જ્ઞાન ને ચારિત્ર. સ્વરૂપનું જ્ઞાન. જ્ઞાન અને ચારિત્ર એટલે? આ જ્ઞાનમૂર્તિ એ ઝળકે છે, પર્યાયમાં પ્રગટ થાય છે અને સ્વરૂપની સ્થિરતા આત્મામાં પ્રગટ થાય છે. 'તેની પૂર્ણ પ્રગટતા માટે અપ્રત્યાખ્યાન, પ્રત્યાખ્યાન અને સંજ્વલન કષાયનો નાશ કરીને જેમ જેમ સ્વાનુભવનો અધિક અભ્યાસ થાય છે તેમ તેમ કષાયની મલિનતા ઓછી થતી જાય છે. શ્રાવકપદમાં દેશચારિત્ર હોય છે અને સાધુપદમાં સકલ ચારિત્ર હોય છે.' સમજાણું? એણે ભંગ પાડ્યો છે. ખરેખર તો આ પરિહારવિશુદ્ધિ છે એ તો મુનિને છે પણ એણે જરી ભેદ (પાડ્યો છે). ખરેખર આ તો મુનિને છે.

વાત જરીક એવી લીધી છે કે સમ્યગ્જ્ઞાનને કારણે ધર્મીને રાગ-દ્વેષનો પરિહાર કેમ વર્તે છે? કે એને કોઈ પદાર્થની વિસ્મયતા લાગતી નથી. જે પદાર્થ જે સ્વરૂપે પરિણમે છે એ રીતે એનો સ્વભાવ વર્તમાન પર્યાયનો છે એથી તેને વિસ્મયતાથી, વિસ્મયતાથી, જે હાશથી જે રાગ થાય અને અવિસ્મય કે આમ કેમ હોય? એવો દુગંછાથી જે દ્વેષ થાય એવો રાગ-દ્વેષ જ્ઞાનમાં પદાર્થની યથાર્થ સ્થિતિનાં ભાસનને લઈને વિસ્મયતા કે છેદતા ન હોવાથી 'છ દ્રવ્યોના મૂળ ગુણ અને પર્યાયોના સ્વરૂપને કેવળજ્ઞાનીની જેમ યથાર્થ અને શંકારહિત જાણે છે.' શ્રુતજ્ઞાનમાં પણ પરોક્ષતા છે એટલી વાત છે પણ શ્રુતજ્ઞાન કેવળજ્ઞાની જાણે તેટલું જ, તેવું જ જાણે છે. સમજાણું કાંઈ? એ પોતાનાં જ્ઞાનમાં છયે દ્રવ્ય (યથાર્થ જાણે છે).

કાલે રાત્રે થોડું કહ્યું હતું અને આપણે 'કળશ ટીકા'માં આવી ગયું છે. 'કળશ ટીકા' છે ને એમાં (આવી ગયું) કે, આત્માનો એક ત્રિકાળી જ્ઞાનગુણ છે એની એક સમયની દશા છે, એ જ છ દ્રવ્યને જાણવાની તાકાતવાળી દશા છે. સમજાણું કાંઈ? આત્મા વસ્તુ છે એનો ત્રિકાળી જ્ઞાનગુણ છે, એની એક સમયની અવસ્થા છે. એ એક સમયની અવસ્થા છ દ્રવ્યને જાણવાની, માનવાની... ભલે હજી પરલક્ષી (છે) પણ એક સમયની પર્યાયમાં એટલી તાકાત છે. સમજાણું કાંઈ? 'કળશ ટીકા'માં વધારે લીધું છે. એણે ઉતાર્યું છે. 'રાજમલજી'એ એવી રીતે ઉતાર્યું છે અને વાત બરાબર છે. પર્યાયને માનતો નથી, છ દ્રવ્યને માનતો નથી એમ ઉતાર્યું છે. છ દ્રવ્યને માનતો નથી એ આત્માની પર્યાયને માનતો નથી. એવી રીતે એ વાત બરાબર છે. સમજાણું કાંઈ?

ભગવાનઆત્મા...! 'શશીભાઈ'! જુઓ! આ અન્યમતિ છ દ્રવ્ય માનતા નથી એનો અર્થ કે એ દ્રવ્યનાં એક ગુણની પર્યાયને જ માનતો નથી. એના પોતાના દ્રવ્યની એક પર્યાયનું સામર્થ્ય કેટલું છે એને એ માનતો નથી. સમજાણું કાંઈ? ભાઈએ કહ્યું છે 'ધર્મદાસ ક્ષુલ્લકે' 'સમ્યગ્જ્ઞાન દીપિકામાં' કહ્યું છે, જે કોઈ છ દ્રવ્ય અને છના ગુણ-પર્યાય છે, ઇ છને માનતો નથી તે આત્માને બિલકુલ માની શકે જ નહિ. સમજાણું કાંઈ? 'સમ્યગ્જ્ઞાન દીપિકા'. ભાષા

www.vitragvani.com

ક્ષયોપશમ બહુ થોડો છે પણ એની રુચિનું પરિણમન અને અંદર ધમધોકાર ઉપદેશ છે. 'સમ્યગ્જ્ઞાન દિપીકા', 'સ્વાત્માનુભવ મનન' એના બે ગ્રંથ છે. સમજાણું કાંઈ? જોરદાર છે. ક્ષયોપશમ ઓછો છે એટલે વારંવાર પુનરક્તિ બહુ આવી છે, એ તો આવે. આ 'તારણસ્વામી'માં પુનરક્તિ બહુ આવી છે, ઘણી. આ 'તારણપંથ' છે ને? પુનરક્તિ બહુ, પણ અધ્યાત્મનું અંદર જોર એટલું છે એનું, એટલું જોર છે... મારા પ્રમાણે નહિ માને તો 'निगोदम् गच्छइ' ત્યાં વારંવાર એ કહે છે. નિગોદ જશે.

ભગવાનઆત્મા અભેદ સ્વરૂપ ચિદાનંદ પૂર્ણ પરમાત્મા તારો બિરાજે છે એને એક સમયની અવસ્થા તો નહિ પણ એવો અનંત અવસ્થાનો પિંડ એક ગુણ ને એવા અનંત ગુણનો પિંડ એક દ્રવ્ય. જેના એક ગુણની એક પર્યાયની તાકાત છ દ્રવ્યને ઝીલી શકે એટલી તાકાત! છ દ્રવ્યને જાણે, શ્રદ્ધે એને કબુલ કરે એટલી એક પર્યાયની તાકાત. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! એવો આ ભગવાનઆત્મા એવી અનંત પર્યાયરૂપ આત્મા, એને જેણે અંતર જાણ્યો એને છયે દ્રવ્યના ગુણ-પર્યાયો કેવળી જાણે છે તેમ એ માને છે અને જાણે છે. સમજાણું કાંઈ? ઝીણું ભારે, ભાઈ!

આ બધા આત્મા.. આત્મા.. આત્મા કરે પણ આત્મા આત્મા કેવડો ને કેવો? સમજાણું? આત્મા તો હવે અત્યારે ઘણા ગાય છે. અહીંની વાત ૩૦-૩૧ વર્ષથી બહાર આવી ને! ઘણાય આત્મા ગાવા માંડ્યા. હમણા કોણ કહેતું હતું? 'રજનીશ'નું કાલે કો'ક કહેતું હતું. 'રજનીશ'નું આમ છે, ફલાણું છે, ઢીકણું છે. 'મુંબઈ' અરે..! ભગવાન! ભાઈ!

મુમુક્ષુ :– મુંબઈમાં એના અનુયાયીઓ ઘણાં છે.

ઉત્તર :– મળે, ભાઈ! આખી દુનિયા પડી છે. કીડીના નગરા ઘણા હોય. આ કીડીઓ નથી નીકળતી? એના શું કહેવાય એ? સાંજનાં લોટ નાંખે છે ને? એની ભાષા શું છે? બિલ.. બિલ ને? કાંઈક નામ હશે. સાંજે કીડીઓ બહુ નીકળે, પછી આ લોટ નાખે. આટા! અમારે નગરા કહે છે, નગરા એટલે એનું નગર એટલે ઘર. સાંજે બહુ હોય, સાંજે બહુ નીકળે. લાખો નીકળે એટલે કંઈ માણસ થઈ ગઈ કીડીયું? અહીં પહેલા બહુ નીકળતી.

આ તો ભગવાનઆત્મા આવડો છે કે જેના એક ગુણની, એક સમયની એક પર્યાય જે છ દ્રવ્યને જાણે એવું તો એક પર્યાયનું સ્વરૂપ સામર્થ્ય છે, એવો આત્મા. એમ આત્મા આત્મા કરે એમ ન ચાલે. સમજાણું કાંઈ? એવી અનંતી પર્યાયો જેનાં ગુણમાં–જ્ઞાન ગુણમાં પડી છે. એક સમયની પર્યાય છ દ્રવ્યને જાણે એવી અનંતી પર્યાયો ગુણમાં પડી છે. એવા અનંતી પર્યાયનો એક ગુણ, એને શ્રદ્ધવાની શ્રદ્ધાનો ગુણ એની એક સમયની પર્યાય આટલાને શ્રદ્ધે, હજી ભલે પર તરફમાં (છે), પણ એ શ્રદ્ધાની પર્યાયની એટલી તાકાત છે કે બધા ગુણોની પર્યાયની આવી તાકાત છે, એની પર્યાય શ્રદ્ધે છે. એવી અનંતી પર્યાય એના શ્રદ્ધા ગુણમાં પડી છે. સમજાણું કાંઈ? એવો એક ચારિત્ર ગુણ એટલો, એવો એક આનંદ ગુણ,

www.vitragvani.com

એવો એક સ્વચ્છતા ગુણ, એવો એક પ્રભુતા ગુણ, એવો એક કર્તા ગુણ, એવો એક કર્મ ગુણ, એવો એક કરણ ગુણ એનામાં છે. સમજાણું કાંઈ? ભાઈ! આત્મા તો મોટો ભગવાન છે, ભાઈ!

એ કહે છે કે, એવો આત્મા જેને ભાસ્યો, આ એને છ દ્રવ્યના મૂળ ગુણ, મૂળ એટલે સામાન્ય અને પર્યાયનાં સ્વરૂપ કેવળજ્ઞાનીની સમાન યથાર્થ શંકા રહિત જાણે છે. શંકા કેવી? શંકાનો તો ભૂહાંડિયો વળી ગયો. ત્યાં નિઃશંક દશા આત્માની થઈ ગઈ. ભગવાન જ આવડો મોટો છે! ઓહો..હો..! આ બધા કામ જુઓને, જગતમાં અનેક થઈ રહ્યા છે. થાય છે, હોય છે, બગડે છે એમ લોકોની ભાષાએ, વ્યય થાય છે, ઉત્પન્ન થાય છે એ બધો પર્યાય ધર્મ છે. એમાં જ્ઞાનીને કોઈ કોઈનો કર્તા ભાસતો નથી ને તેમાં તેની અદ્ભુતતા ને વિસ્મયતા લાગતી નથી. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! સાધારણ પ્રાણીને તો એવું લાગે કે આ શું? સમજાણું?

એક પરમાણુ એક સમયમાં ચૌદ બ્રહ્માંડ ચીરે, ગતિ કરે. પહેલે સમયે ગતિ નહોતી ને બીજે સમયે થઈ એનું કારણ કોણ? એક પરમાણુ પોઇન્ટ છે, એ વસ્તુ એવી કોઈ છે. એક પોઈન્ટ પરમાણુ છે એ એક સમયમાં આમ છે, બીજે સમયે એક પ્રદેશે જાય, ત્રીજે સમયે ચૌદ બ્રહ્માંડ જાય. કારણ કોણ? પર્યાયની વિસ્મયતા જ્ઞાનીને પણ આવતી નથી, એ એનો સ્વભાવ છે. બીજે સમયે ભલે પછી ઠરી જાય. એ એક સમયમાં આમ કેમ? આમ કેમ એ સમયનો એનો એવો સ્વભાવ છે. સમજાણું? એવું જ્ઞાનીએ છ દ્રવ્યનાં મૂળ ગુણ પર્યાયના સ્વભાવને જાણ્યા છે. સમજાણું કાંઈ?

'એવા દઢ જ્ઞાન અને વૈરાગ્યના ધારક સમ્યગ્દૃષ્ટિ પૂર્વ કર્મોના ઉદયથી જો કે ગૃહસ્થ પદમાં ગૃહસ્થને યોગ્ય અનેક કાર્ય કરતા...' કરતા એટલે દેખાય છે, 'કરતા દેખવામાં આવે છે તોપણ તે તે કાર્યો આસક્તિ ભાવથી કરતા નથી.' અહીં પરિહાર છે ને! પરિહાર, પરિહાર કરવો છે. નહિ.. નહિ.. નહિ. ભાવમાં જોડાય છે એમ દેખાય છે, કરે છે જાણે. આ હાલવું ને ચાલવું ને રાંધવું ને ખાવું ને બધી ક્રિયાઓનો જ્ઞાની કર્તા થતો નથી. જાણનાર રહીને જ્ઞાન તેને અલગ રાખે છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

'કષાયના ઉદયને રોગ જાણે છે.' જુઓ! ધર્મી તો કષાયના રાગને રોગ જાણે છે, એ રોગ પણ પુરુષાર્થથી ટળે છે એમ જાણે છે. મારા પુરુષાર્થની ગતિ એટલી વિપરીત છે માટે થાય છે. મારા સ્વભાવમાં એનો મેળ નથી. છતાં પણ જ્ઞાની જાણે છે કે આ રાગ (મારી નબળાઈને લઈને થયો છે). કર્મ રાગ કરાવે તો કર્મ ઉપર એને દ્વેષ આવે છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! મારી નાખ્યાં! કર્મ ઉપર દ્વેષ આવ્યો પરદ્રવ્ય. આ કર્મ કાંઈક મોળા પડે ને તો ઠીક. પછી એના ઉપર રાગ આવ્યો. ઝીણી વ્યાખ્યા છે. રાગ-દ્વેષની હોં! સૂક્ષ્મ વ્યાખ્યા છે. સત્યનું સ્થાપન કરવું ને? આમ સત્ છે. રાગીને, હોં! કેવળીની વાત નથી. આમ સત્ છે ત્યાં પણ જરી રાગનો અંશ છે અને આમ ન હોય (એમ કહે) ત્યાં પણ જરી કષાયના

www.vitragvani.com

દ્વેષનો અંશ છે. ભગવાન તો વીતરાગરસ સ્વરૂપ છે. સમજાણું?

એક નયને મુખ્ય કરી, બીજાને ગૌણ કરીને સ્થાપન કરવું, છદ્મસ્થ છે ને? રાગ સાથે છે માટે, હોં! વસ્તુ માટે નહિ. કેવળી બધું કહે છે અને બધું સ્થાપે (છે). રાગી પ્રાણી(ને) રાગ છે ને! આમ ન હોય ભાઈ! આમ માર્ગ ન હોય (એમ કહે તેમાં) એટલો પણ અંદર પ્રશસ્ત કષાયનો અંશ છે. વીતરાગરસમાં એટલો એ પાલવતો નથી, ભાઈ! વીતરાગરસ એવો પ્રભુ! આંખમાં કદાચિત્ નાનું કણું જરી સામે, આ સામે નહિ એને. એવો જ્ઞાયક સ્વરૂપ. બીજો તો રાગ-દ્વેષ ક્યાં રહ્યો પણ એક નયને મુખ્ય કરીને નિશ્ચય આમ છે (એમ સ્થાપે). 'નિશ્ચય નયાશ્રિત મુનિવરો પ્રાપ્તિ કરે નિર્વાણની'. એ વિકલ્પવાળી નય નહિ, હોં! ઓલા અબદ્ધ, બદ્ધ ... આ તો અબદ્ધ. પણ એમાં વસ્તુ એ બરાબર છે પણ અહીંયાં જ્યાં સ્થાપનમાં જરી વીર્ય, વીર્ય જરી ત્યાં રોકાય છે ને એટલો જરી રાગનો અંશ વીતરાગરસમાં એ પણ પાલવતો નથી. પાલવતો નથી એટલે પોસાતો નથી, ચાલી શકતો નથી. એવું સ્વરૂપ છે, ભાઈ! સમજાણું કાંઈ?

કહે છે, ભગવાનઆત્મા ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહ્યા છતાં પણ એ પોતે કાર્યોમાં એની લીનતા એકાકાર નથી. સમજાય છે? અને રાગના ઉદયને એટલા ભાગને પણ સમપણામાં સાથે મેળવતાં એ વિષમતાનો અંશ તેને રોગ જાણે છે. સમજાણું કાંઈ? 'મોક્ષનો ઉપાય મૂળે એક સમ્યગ્દર્શનની શુદ્ધિ છે. વીતરાગ યથાખ્યાત ચારિત્ર અને કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિનો એ જ ઉપાય છે.' ભગવાનઆત્મા એ રાગના અંશના મેલ આદિ દ્વેષ આદિ, એને સ્વભાવથી જ્યાં ભિન્ન જાણ્યો છે એવા સમ્યગ્દર્શનમાં આશ્રય જ્યાં આત્માનો છે, એવો સમભાવી ભગવાન સમ્યક્ સમ્યક્ સમ્યક્ સત્યમાં પ્રતીતિમાં આવ્યો છે એના જોરથી એને વીતરાગ ચારિત્ર અને કેવળજ્ઞાનના લાભનો એ સમ્યગ્દર્શન એ જ ઉપાય છે, એમ અહીં કહ્યું. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

એ હમણાં આપણે ભાઈએ ગાયું છે, નહિ? 'આનંદઘનજી'નું ગાયું છે ને? શેઠિયાએ કાંઈક ગાયું છે, એક શબ્દ લખ્યો છે. 'ગગન મંડળમાં' હોં! આવ્યું છે કે નહિ? આમાં ક્યાંક આવ્યું છે. 'આનંદઘનજી'એ ગાયું છે, 'આનંદઘનજી'. 'ગગમમંડળ મેં ગૌઆ વિહાણી વસુધા દૂધ જમાયા, માખણ થા સો વિરલા રે પાયા સંતો, છાશે જગત ભરમાયા, ગગનમંડળ મેં અધબીચ કૂવા, વહાં હૈ અમી કા વાસા, સુગુરા હોવે સો ભરભર પીવે સંતો, નુગુરા જાવે પ્યાસા અબધુ, સો જોગી ગુરુ મેરા, ઇન પદકા કરે રે નિવેડા'. 'ગગનમંડળ મેં ગૌઆ વિહાણી, વસુધા દૂધ જમાયા, માખણ થા સો વિરલા રે પાયા, પણ છાશે જગત ભરમાયા.' દુનિયાને છાશ મળી છે. પુણ્ય-પાપની ક્રિયા ને આ... માખણ તો જ્ઞાની ખાઈ ગયા અંદરથી, આહાહા..!

આમા ક્યાંક છે, હોં! લ્યો, ઇ જ આવ્યું. એક જ લીટી છે. 'શેઠિયા'એ બનાવ્યું છે

www.vitragvani.com

'આતમ ગગન મેં જ્ઞાન હી ગંગા, યામેં અમૃત વાસા, આતમ ગગન મેં જ્ઞાન હી ગંગા, જ્ઞાન હી ગંગા, યામેં અમૃત વાસા, સમ્યગ્દષ્ટિ ભર ભર પીવે સંતો, મિથ્યાદષ્ટિ જાય પ્યાસા અબધુ, સો જોગી રે ગુરુ મેરા, ઇન પદકા કરે રે નિવેડા' 'આનંદઘનજી'નું મોટું લાબું છે. બધા એકે એક જોયેલા. પહેલા, (સંવત) ૧૯૭૮ની સાલ પહેલા, હોં! એક એક 'આનંદઘનજી'ના પદો-બદો બધું ખૂબ જોયું છે.

આ અંતર આત્માની વાત, આ અલૌકિક વાત છે. ભગવાન સમરસી પ્રભુ! આહાહા..! એવા સમરસમાં જ્ઞાનમાં આમ વિષય બદલાય જાય કે આ ઠીક, અઠીક. કહે છે કે એ રાગ-દ્વેષ છે એ સ્વરૂપમાં પાલવતું હોઈ શકતું નથી. એનો જેને ત્યાગ છે તે ખરેખર પરિહારવિશુદ્ધિ ચારિત્ર છે. અધ્યાત્મથી લીધું છે ને!

'તત્ત્વાર્થસાર'માં લીધું છે, છેલ્લો દાખલો આપ્યો છે. 'જ્યાં પ્રાણીઓના ઘાતનો વિશેષપણે ત્યાગ હોય અને ચારિત્રની શુદ્ધિ હોય તે પરિહાર વિશુદ્ધિચારિત્ર છે.' એ 'તત્ત્વાર્થસાર'માં (આવે છે). 'અમૃતચંદ્રાચાર્ય'નું 'તત્ત્વાર્થસાર' છે ને? આપણે વ્યાખ્યાનમાં 'તત્ત્વાર્થસાર' વંચાઈ ગયું છે. કહો, સમજાણું આમાં? આ ટૂંકા ટૂંકુ કરીને (કહ્યું). હવે બધું પૂરું થવા આવ્યું છે. હવે યથાખ્યાત, ૧૦૩ (ગાથા).

યથાખ્યાત સંયમ

सुहुमहँ लोहर्ह जो विलउ, जो सुहुमु वि परिणामु।
सो सुहुमु वि चारित्त मुणि, सो सासय-सुह धामु।।१०३।।

સૂક્ષ્મ લોભના નાશથી, જે સૂક્ષ્મ પરિણામ;
જાણો સૂક્ષ્મ-ચારિત્ર તે, જે શાશ્વત સુખધામ. ૧૦૩.

અન્વયાર્થ :– (सुहुमह लोहर्ह जो विलउ) સૂક્ષ્મ લોભનો જે ક્ષય થઈને (जो सुहुमु वि परिणामु) જે કોઈ સૂક્ષ્મ વીતરાગભાવ થાય છે (सो सुहुमु वि चारित्त मुणि) તેને સૂક્ષ્મ અથવા યથાખ્યાત ચારિત્ર જાણો. (सो सासय सुहधामु) તે જ અવિનાશી સુખનું સ્થાન છે.

પેલામાં સૂક્ષ્મ સંપ્રાય લખ્યું છે, એમ નથી. એમાં એમ છે ને? હા, પણ સૂક્ષ્મ એમ નથી. ઇ સૂક્ષ્મ ચારિત્ર એટલે યથાખ્યાત ચારિત્ર છે. પહેલા આપણે આવ્યું હતું એમાં ભૂલ હતી. પહેલો શબ્દ એવો હતો, જુઓ! 'સૂક્ષ્મ લોભના નાશથી, થાય શુદ્ધ પરિણામ, તે સૂક્ષ્મ સંપ્રાય છે ચારિત્ર સુખનું ધામ.' એમ નથી. આપણે છે એમાં? સૂક્ષ્મ ચારિત્ર એટલે યથાખ્યાત

www.vitragvani.com

ચારિત્ર, એમ. આણે ઓલા સૂક્ષ્મ સંપ્રાય જોડી દીધું છે. સૂક્ષ્મ શબ્દ પડ્યો છે ને, જ્યાં સૂક્ષ્મ લોભનો નાશ થાય ત્યાં સૂક્ષ્મ સંપ્રાય હોય શેનું? સંપ્રાય તો રાગનું નામ છે. એ બધું ખોટું છે, મૂળ તો આમ છે.

सुहुमहँ लोहर्ह जो विलउ, जो सुहुमु वि परिणामु।
सो सुहुमु वि चारित्त मुणि, सो सासय-सुह धामु।।१०३।।

યથાખ્યાત ચારિત્રની વાત કરે છે. ભગવાનઆત્મામાં...! આ છેલ્લી કડીઓ છે ને (એટલે) છેક સુધી લઈ, યથાખ્યાત સુધી લઈ (જઈ) પોતે ભગવાન બ્રહ્મા ને વિષ્ણુ પોતે એમ કરીને પૂરું કરશે. 'સૂક્ષ્મ લોભનો જે ક્ષય થઈને...' આ ચારિત્રની ઉત્કૃષ્ટ વ્યાખ્યા યથાખ્યાત ચારિત્ર. યથા-ખ્યાત જેવું સ્વરૂપ અંદર પ્રસિદ્ધ છે–અકષાય, અવિકારી, વીતરાગ, સમભાવ (સ્વરૂપ) એવી પર્યાયમાં યથા-પ્રસિદ્ધિ વીતરાગપણે થવી એને યથાખ્યાત ચારિત્ર કહેવામાં આવે છે. કહો, સમજાણું કાંઈ?

દસમે ગુણસ્થાને જે સૂક્ષ્મ લોભ રહે છે એનો પણ વિલય થઈ 'सुहुमु वि परिणामु' 'જે કોઈ સૂક્ષ્મ વીતરાગભાવ થાય છે...' એમ લેવું. સૂક્ષ્મ લોભનો અંશ જે દસમી ભૂમિકામાં–ગુણસ્થાનમાં હોય છે તેનો નાશ થઈ સૂક્ષ્મ પરિણામ જે પ્રગટ થાય, એકદમ વીતરાગ પરિણામ (પ્રગટ થાય) 'તેને સૂક્ષ્મ અથવા યથાખ્યાત ચારિત્ર જાણો.' એને સૂક્ષ્મ–ઝીણો વીતરાગી ચારિત્ર પર્યાય જાણો, સૂક્ષ્મ સંપ્રાય નહિ. સમજાણું કાંઈ? એ તો રાગ છે, સંપ્રાય તો રાગ છે. 'તે જ અવિનાશી સુખનું સ્થાન છે.' લ્યો! આહાહા..! એકદમ યથાખ્યાત છે ને! એવી યથાખ્યાતરૂપી નિર્મળ વીતરાગી પર્યાયનું તો બિંબ આત્મા છે, એકલો અકષાય રસ. સમજાણું?

એવા ભગવાનઆત્માનાં અંતર અવલંબનમાંથી પૂર્ણ વીતરાગતા પ્રગટી અને જ્યાં અંશ લોભનો પણ જે હતો તેનો વ્યય થયો, વીતરાગતાનો ઉત્પાદ થયો, વીતરાગસ્વરૂપે ધ્રુવ તો કાયમ પડ્યું છે. અહીં વિલય આવ્યું ને? અને પરિણામ છે એટલે ઉત્પાદ-વ્યય કીધા. સમજાણું કાંઈ? ભગવાનઆત્મા ધ્રુવ સ્વરૂપ છે એ તો એકલો સમરસી સ્વભાવ છે, સમરસી જ્ઞાતા-દષ્ટા એ સમરસી સ્વભાવ છે. એમાં જે લોભનો અંશ બાકી હતો એનો વિલય કરી–વ્યય કરી અને વીતરાગી પર્યાયનો ઉત્પાદ થવો તેને યથાખ્યાત ચારિત્ર કહે છે. એ સાક્ષાત મોક્ષનું કારણ છે. કહો, સમજાણું આમાં? એ ચારિત્રના ભેદ છે અને એ પ્રકાર છે, એવી વાત બીજામાં હોઈ શકે નહિ કેમકે ગુણની શુદ્ધિની વૃદ્ધિના પ્રકારોના આ બધા નામ છે. પર્યાયશુદ્ધિ થાય છે એ વાત બીજે હોઈ શકે નહિ. સમજાય છે કાંઈ? સમય સમયની શુદ્ધિનો અહીં તો મેળ કરવો છે.

જેને આત્મ સ્વભાવ શુદ્ધ ધ્રુવ ચૈતન્ય જેને અવલંબન દષ્ટિ-જ્ઞાનમાં આવ્યો અને એનો આશ્રય લઈને જેણે વીતરાગ સમભાવ.. સમભાવ.. ઓ..હો...! સમજાણું? દશમાં ગુણસ્થાનની ભૂમિકાએ અબુદ્ધિપૂર્વક જરી રાગ રહ્યો ને એનો નાશ થઈને વીતરાગ પર્યાયની પ્રગટ પ્રસિદ્ધિ–

www.vitragvani.com

જેવો સ્વભાવ છે એવી પર્યાયની પ્રસિદ્ધિ અકષાયની થઈ એ સૂક્ષ્મ યથાખ્યાત ચારિત્ર (જાણો).

'તે જ અવિનાશી સુખનું સ્થાન છે.' લ્યો! અવિનાશી સુખનું એ ચારિત્ર સ્થાન છે. એ ચારિત્ર(નો) પ્રકાર (છે). ઓલા કહે, આપણે રામ રામ રામ રામ ભગવાન ભગવાન ભગવાન ભગવાન કરો મોક્ષ થઈ જશે. સમજાણું કાંઈ? (ઓલા કહે), રામને ભેટ્યા. ઇ રામ આ. 'નિજપદ રમે સો રામ કહીએ' સમજાણું ? 'આનંદઘનજી'એ કહ્યું છે, ભાઈ! 'નિજપદ રમે સો રામ કહીએ, કર્મ કસે સો કૃષ્ણ કહીએ' આ તો 'નિજપદ રમે સો રામ કહીએ' આપણામાં આવે છે ને? કળશમાં (આવે છે). આત્મારામ. બાગમાં જેમ રમે છે ને? એમ ભગવાન પોતાના આનંદ બાગમાં અંતર રમે. શુદ્ધતાની પર્યાયની પ્રગટતા વિશેષ થાય એને આત્મ બાગમાં રમણતા, એને યથાખ્યાત ચારિત્ર કહે છે. એ ચારિત્ર સાક્ષાત મોક્ષનું કારણ છે, અવિનાશી સુખનું એ કારણ છે. સમજાણું?

'સુખ આત્માનો ગુણ છે. તેને યથાર્થમાં ચારે ઘાતિકર્મોએ રોકી રાખ્યું છે...' ઘાતિ (કર્મો) તો નિમિત્ત છે, હોં! રોકી રાખ્યું એટલે કોઈ દ્રવ્ય રોકતું નથી. પોતાની પર્યાયમાં ભાવઘાતિ પોતે કર્યું ત્યારે દ્રવ્યઘાતિને નિમિત્ત કહેવામાં આવે છે. એ સોળમી ગાથામાં છે. 'પ્રવચનસાર'ની સોળમી ગાથા–'સ્વયંભૂ'ની ગાથામાં આ છે–દ્રવ્ય, ભાવ ઘાતિકર્મ. ભાઈ! આવે છે ને? સોળમી. કહો, સમજાણું કાંઈ?

'પરંતુ મુખ્યપણે તેને રોકનાર મોહકર્મ છે.' એમ લીધું. અસાવધાની. એની ચર્ચા અત્યારે પંડિતોમાં ચાલે છે. ઓલા એક કહે કે ચાર કર્મ છે, એક કહે કે મોહ કર્મ છે. ભઈ! આખો અનંત આનંદ, અનંત આનંદ તો કેવળજ્ઞાન થતાં પ્રગટે છે. બારમેં અનંત સુખ પ્રગટે. સુખ પ્રગટે, અનંત ન પ્રગટે એવી મોટી ચર્ચા બે જણાને ચાલે છે. 'કૈલાસચંદજી' અને 'અજિતકુમાર'.

અહીંયાં તો આત્માનો અનુભવ, સમ્યગ્દર્શન થતાં અતીન્દ્રિય આનંદનો અંશ ચોથે પ્રગટ થાય છે. એ પાંચમે આનંદ અંશ વધે છે, છઠ્ઠે વધે છે, સાતમે વધે છે, આઠમે, નવમે, દસમે વધતા બારમા (ગુણસ્થાને) આનંદ પૂર્ણ થઈ જાય છે. અનંત થતો નથી. સમજાણું કાંઈ? જ્યાં અંદર કેવળજ્ઞાન ને કેવળદર્શન ને અનંત વીર્ય જ્યાં પ્રગટ થયા, એ આનંદને અનંત ઉપમા અપાય છે. અનંત આનંદ પ્રગટ્યો. સમજાણું કાંઈ? એવા અનંત આનંદનું કારણ એ આત્માનો મોક્ષનો માર્ગ ઉપાય છે. સ્વભાવ સ્વભાવ સ્વભાવ... સમજાણું?

એ વાત લીધી છે, હોં! 'ક્ષાયિક સમ્યગ્દૃષ્ટિ જીવ ચાર અનંતાનુબંધી કષાય અને દર્શનમોહની ત્રણ પ્રકૃતિઓનો જ્યારે ક્ષય કરી નાખે છે ત્યારે ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ અને સ્વરૂપાચરણ ચારિત્ર પ્રગટ થઈ જાય છે.' એમ લખ્યું છે, ભાઈ! એ વાત સાચી છે. એની તકરાર, અત્યારે વાંધા છે. ઓલો (કહે છે), સ્વરૂપાચરણ ચારિત્ર ચોથે ન હોય, પાંચમે ન હોય, છઠ્ઠે ન હોય. અરે..! ભગવાન! પરના આચરણમાં ગુણસ્થાન વધી ગયું? આહાહા..!

www.vitragvani.com

સમજાણું કાંઈ?

ભગવાનઆત્મા અનાદિકાળથી રાગ-દ્વેષની અનંતાનુબંધીની તીવ્રતાના પરિણામમાં, આચરણ હતું ત્યારે શ્રદ્ધા મિથ્યા, જ્ઞાન મિથ્યા અને આચરણ મિથ્યા હતું. એવો ભગવાનઆત્મા પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપનું આચરણ દૃષ્ટિ થઈ, ત્યારે પ્રતીત થઈ, ત્યારે જ્ઞાન થયું કે આ આત્મા (છે), ત્યારે સ્વરૂપના આચરણનો અંશ જાગ્યો, કણિકા જાગી. સમજાણું કાંઈ? આત્મ સ્વરૂપના આચરણની કણિકા જાગી. પૂર્ણ આચરણની દશા યથાખ્યાત ચારિત્ર. સમજાણું કાંઈ? એનો અંશ ચારિત્ર જો ચોથે ન પ્રગટે તો આગળ એ વધી શકે નહિ. સમજાણું કાંઈ?

અરે..! તત્ત્વના નિર્ણયનો વિષય હોવો જોઈએ અને તે પણ સમભાવે, શાંતિથી વીતરાગી ચર્ચા હોવી જોઈએ. એને ઠેકાણે એક-બીજાને ખોટા પાડવાની વાત, એવું ન હોય, ભાઈ! સમજાણું કાંઈ? આ તો વીતરાગી ચર્ચા છે, સમભાવે જોઈએ. કોઈની ભૂલ હોય તોપણ એને બીજી રીતે એને દ્વેષી કલ્પીને કે વિરોધી કલ્પીને એને કહેવું એ કાંઈ સજ્જનતાની રીત છે? હોય છે, આ વીતરાગ માર્ગ છે, ભાઈ! એમાં તો શાંતિથી, ન્યાયથી જેમ હોય તેમ નિર્ણય કરવો જોઈએ. જે સત્ય નીકળે તેને કબુલવું જોઈએ. એમાં ક્યાં આ કોઈના પક્ષની વાત છે?

આ વાત જુઓ, ભાઈએ લખી છે–'ટોડરમલજી'એ અને ભાઈએ લખી છે–'ગોપાલદાસ બરૈયા'એ. જૈન સિદ્ધાંત પ્રવેશિકા અને 'રાજમલે' ટીકામાં લખી છે અને ભાઈએ લખી છે– 'સમયસાર નાટક' માં લખ્યું છે. પણ હોય ને? જ્યાં આત્મા સ્વરૂપે પૂર્ણાનંદ પ્રભુ ભાસ્યો ત્યાં એમાં ઠરવાનો અંશ ન આવે તો ઠર્યા વિના આ શું ચીજ છે (તેની) એકદમ શ્રદ્ધા થઈ ગઈ? પણ શ્રદ્ધા સાથે જ્ઞાનમાં કાંઈક ઠર્યો છે કે નહિ? ઠર્યા વિના.. ત્રણેયના અંશ આવ્યા છે કે નહિ ભેગા? સમજાણું કાંઈ?

ખરેખર સમ્યગ્દર્શન તો 'સર્વ ગુણાંશ તે સમકિત' છે. ભગવાન અનંત ગુણનો પિંડ પ્રભુ છે એની પ્રતીત નહોતી, જ્ઞાન-જ્ઞાયકપણાની એને (પ્રતીત નહોતી). એને પ્રતીત હતી રાગ-દ્વેષ-વિકાર ને પર સત્તાના સ્વીકારમાં. છે પોતે એટલે ક્યાંક એનું હોવાપણું તો સ્વીકારવું જોઈએ. એટલે એનું હોવાપણું આ (સ્વરૂપ) ભાસમાં ન આવ્યું એટલે અહીં રાગ-દ્વેષ(માં હોવાપણું) એણે સ્વીકાર્યું. બધો જ ત્યાં સ્વીકાર. શ્રદ્ધા ત્યાં, જ્ઞાન ત્યાં અને આચરણ ત્યાં. હવે ગુલાટ ખાધી શ્રદ્ધાએ ઓહો..! મારો પરમાત્મા પૂર્ણ પ્રભુ તો હું જ છું. એમ નિજ કારણપરમાત્માની દૃષ્ટિ, અવલોકનની, શ્રદ્ધાની થઈ ત્યાં ભગવાન કંઈ ઠર્યા વિના શી રીતે થઈ? આહાહા..! એ ઠરે છે એનું નામ ભગવાન સ્વરૂપાચરણ તરીકે કહે છે. ક્યાંક શાસ્ત્રની ભાષામાં સીધુ ન નીકળે પણ ન્યાયથી તો સમજવું જોઈએ ને?

ચારિત્ર મોહની કષાયની પ્રકૃતિ પચીસ છે. અનંતાનુબંધી ચારિત્ર મોહનીયની જ્યારે ગઈ ત્યારે કંઈક થયું, ચારિત્રમાં કંઈક થયું કે નહિ? ભલે એને દેશ સંયમ ન કહો, સર્વ

www.vitragvani.com

સંયમ નહિ. સંયમનાં સ્થાનોના જે પ્રકાર 'ગોમ્મટસાર'માં વર્ણવ્યા છે એ અમુક સ્થાન સુધીમાં સંયમ કહેવાતું નથી, તો એ ભલે હો, પણ કંઈક સ્થિરતા પ્રગટી એમ તો કહેવું પડશે કે નહિ? આમાં તકરાર શેની? આમાં વાંધા શેના? ભાઈ! કોઈની હોય ભૂલ, ખ્યાલમાં ન હોય તો એને આ રીતે સમજવું જોઈએ.

'સર્વ જીવ છે જ્ઞાનમય' આવ્યું ને આપણે? સામાયિકમાં. 'સર્વ જીવ જ્ઞાનમય' પ્રભુ જ્ઞાનમય છે ને પ્રભુ! એ તો એક સમયની, એક સમયની ભૂલ, હોં! એક સમય માત્ર ભૂલ એમાં ટકે છે. બે સમય કોઈ દિ' ભૂલ ટકતી જ નથી. ભૂલ એ પર્યાય છે. સમજાય છે? આહાહા..!

ત્રિકાળ ભગવાન અનંત ગુણથી ટકેલું તત્ત્વ અંદર છે એવી જ્યાં દૃષ્ટિ થઈ (તો) સ્વરૂપાચરણ ચારિત્ર સાથે પ્રગટે છે, અતીન્દ્રિય આનંદનો સ્વાદ પણ સાથે આવે છે અને પ્રભુતાનો, એક પ્રભુતા નામનો ગુણ જે છે એની પ્રભુતા પર્યાયમાં પણ પ્રભુતાનો અંશ પ્રગટ થાય છે, ઈશ્વરતાનો અંશ પ્રગટ થાય છે. એવા સમ્યગ્દૃષ્ટિ જીવને સ્વરૂપાચરણ હોય છે.

'આ શક્તિઓ પ્રગટ થતાં જ્યારે જ્ઞાની પોતાના ઉપયોગને પોતાના આત્મામાં સ્થિર કરે છે ત્યારે જ સ્વરૂપનો અનુભવ આવે છે અને અતીન્દ્રિય આનંદનો સ્વાદ આવે છે. અવિરત સમ્યગ્દર્શન ચોથા ગુણસ્થાનમાં પણ આ સુખનું પ્રગટપણું થઈ જાય છે.' આ વસ્તુ છે.એને અતીન્દ્રિય સ્વભાવ, સ્વભાવ છે એનો સ્વાદ ન આવે તો એની શ્રદ્ધા ક્યાં થઈ? સસલાના શીંગડાની શ્રદ્ધા કરવી છે? કાંઈક વસ્તુ હોય એની કરવી છે ને? તો આ ચીજ આનંદ અને જ્ઞાનમૂર્તિ પૂર્ણ છે એમ એના જ્ઞાન-શ્રદ્ધામાં આવ્યા વિના, એને આનંદનો સ્વાદ આવ્યા વિના એને સાચી પ્રતીત હોઈ શકે નહિ. એથી સમ્યગ્જ્ઞાનમાં સ્વરૂપાચરણ અને આનંદનો અંશ સ્વાદમાં હોય છે, અનંત ગુણના અંશ હોય છે. સમજાણું? આ એને અહીંયા વિશેષ પૂર્ણ હોય એને યથાખ્યાત કહે છે. પૂર્ણ સ્થિરતા અને આખો આનંદ એને યથાખ્યાત કહે છે. પરમ યથાખ્યાત તેરમે (ગુણસ્થાને), એ અનંત આનંદ થઈ ગયું, અનંત આનંદ થઈ ગયું, એને પરમ યથાખ્યાત કીધું છે. એ યથાખ્યાત ચારિત્ર સાક્ષાત મોક્ષનું કારણ છે. વિશેષ કહેશે... (મુમુક્ષુ :– પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

'હું તો જ્ઞાયક છું.'

બધાય જીવોની પર્યાય ક્રમબદ્ધ છે તો હું કોને ફેરવું? બધાય અજીવની પર્યાય પણ ક્રમબદ્ધ છે તો હું કોને ફેરવું? હું તો જ્ઞાયક છું, જ્ઞાયકપણું જ મારો પરમ સ્વભાવ છે. હું જ્ઞાતા જ છું, કોઈનો ફેરવનાર નથી. કોઈનું દુઃખ મટાડી દઉં કે સુખી કરી દઉં એ વાત મારામાં નથી. આમ, પોતાના જ્ઞાયક આત્માનો નિર્ણય કરવો તે સમ્યગ્દર્શન છે. (આત્મધર્મ — ઑગસ્ટ - ૨૦૦૮)